

ПЕТРАЧАК Тетяна Порфирівна (02. 08. 1948, м. Переяслав-Хмельницький, нині Переяслав Бориспільського р-ну Київської обл.) — живописець. Членкиня НСХУ (1984). Закінчила Київський художній

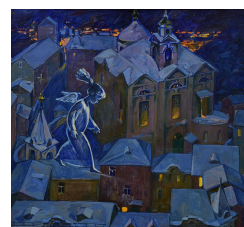
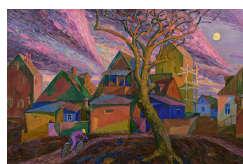
інститут (1973; викладачі [Л. Вітковський](#), [А. Платонівський](#), [В. Пузирков](#), [В. Виронова-Готье](#)). Відтоді — на творчій роботі. Працює в техніці олійного живопису в реалістичній манері (романтичний реалізм). Створює пейзажі, портрети, натюрморти, жанрові композиції. Роботам П. притаманні колористична насиченість, емоційність, композиційна довершеність. Учасниця міських, всеукраїнських, всесоюзних мистецьких виставок від 1974. Персональна — у Києві (2019). Деякі твори зберігаються в Музеї «Флігель Т. Шевченка» (м. Яготин Київської обл.).

Основні твори

«Зимовий вечір» (1976), «Моя бабуся» (1979), «Кафе» (1980), «Перукарня» (1981), «Прядильниця Г. Лаврова» (1982), «Натюрморт з морською рибою» (1987), «Останній автобус» (1995), натюрморт «Білий» (1998), «Осінній букет» (2001), «Соняхи» (2015), «Тривожна весна», «Янголятко» (обидва — 2016), «Наречена» (2017), «Сутінки», «Айстри» (обидва — 2019).

[В. Г. Виронова-Готье](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Петрачак Тетяна Порфирівна / В. Г. Виродова-Готьє // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-881001>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).